

skugga över tid och rum

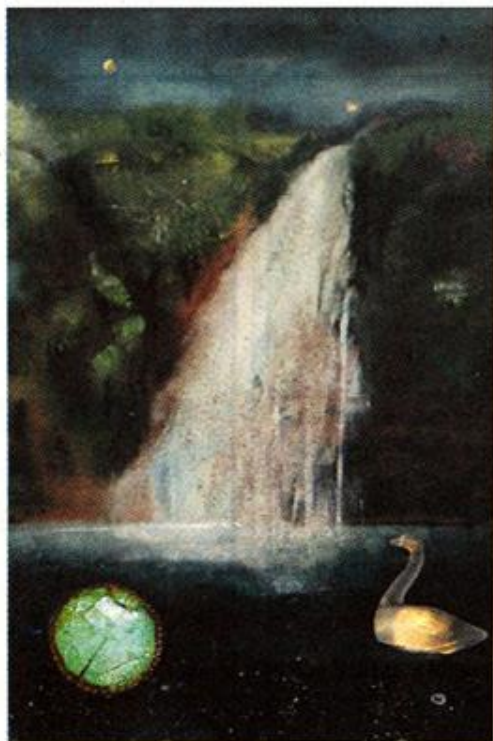
► KONST

Vida konsthall, Öland: Hans Frode, Öland. Neon.
Till och med den 19 december.

Med en humoristisk glimt i ögat och med ett underliggande allvar lånar Hans Frode stilfulla uppdukningar från barocken. Men han förrycker också bildernas nyss så uppenbara innehåll med lustfyllda tillägg. Det som ser ut som ett skickligt stilsökande kan visa sig vara en dagsaktuell kommentar. Georg W Bush får sig en skopa i Korsriddare där den amerikanska flaggan spricker upp och visar korsriddare på marsch betraktade av två kristalliskt glänsande människor. Övermänniskor.

Det är tjugo år sedan Hans Frode, numera New York-bo och sommarolänning, för första gången ställde ut på Galleri Kamras i Borgholm. Sedan dess har han återkommit många gånger hos Barbro och Börge Kamras.

Det är också tjugo år sedan han kom till New York för att få möjlighet att arbeta med neon och glas. Kombinationen har blivit hans uttryck. Han målar sina barockstilleben på tjocka glas-skivor. Skivans sex millimeter ger ett djup som inte är ett perspektiv bara en kittling mellan yta och bakgrund. Motiven avbildar han på glasets bak- och framsida och överraskar sedan med

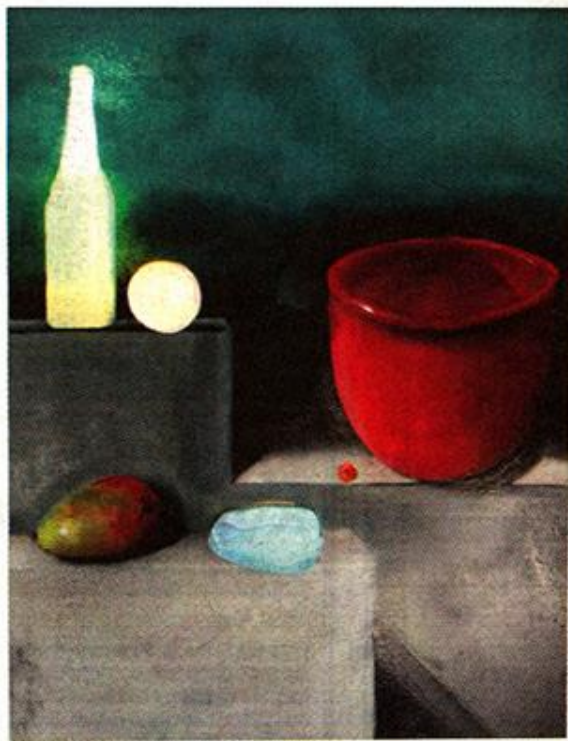
Hans Frode: The open Brook.

skulpturala tillägg i glastekniken påte-de-verre.

Han väljer glasets för dess genomskinlighet. Både glas-skivan och objekten har bakomliggande ljus som gör att de glöder av en värme starkare än färgen.

Egentligen utgår Hans Frode från ramen, säger han, men förmodligen väljer han ram just för att dess uttryck stämmer med

den bild han vill komponera. Han målar det han ser runt omkring sig, det alldagliga – utsikten från hemmet i Brooklyn, hallen i de japanska svärföräldrarnas hus med det välkomnande blomsterarrangemanget och det kinesiska spelet Go som spelas av alla japaner. Det är en konst i korsdraget av många resor och många tankar kring människans mötesplatser både i kosmos och i tiden. Bilderna är

Röd skål.

trots sitt barocka anslag ofta stilrena, målade så tätt i bildytan att de påminner om 1930-talets Arthur Percy, Einar Nermann eller Stig Jonzon. Det grunda bildrummet står i stark kontrast till kompositionerna. Rundhytta äpplen, stinna päron och glänsande druvor.

Färgerna har också barockens mörka mustighet. Gärna svart och djupt rött som får bilda

bakgrund till objekt i klarglas. Genom det klara glasets lyser neonens färger i gult, rött och turkost.

Nu visar Hans Frode sina berättelser – för så kan bilderna betraktas. Inte bara som uppställningar utan lika mycket som kommentarer till tiden eller människan i tiden. Han ser sina bilder som mötesplatser, som tecken för en öppnare värld, för en gränslös värld.

Färgbehandling, objekt och teknik för tankarna till konsthistoriens många stilar. Bilderna kan uppfattas som dekorativa parafraaser men har oftast ett spetsigt tillägg, en kommentar, en fråga eller ett påstående som inte är lätt att komma förbi.

Verkens titlar berättar också något. Prinsessans gurka från 2001 har sin alldeles egen historia. Prinsessan Victoria valde att under studietiden i USA lära sig något om glas hos Urban Glass, den experimentella hytta där Hans Frode arbetar. Hon fick bland annat blåsa små skålar. En grön skål misslyckades. Hans Frode som är en badare på återvinning – han återanvänder gärna glas från andra glaskonstnärer – sparade de grön-vitprickiga glasbitarna. De såg ut som gurkskivor. Så växte bilden Prinsessans gurka fram med en leverpastejsmörgås och ett glas mjölk mitt i kosmos.

GUNILLA PETRI

gunilla.petri@barometern.se